

so se nam sploh dobre. Opomnili smo že, da ne kaže sprejemati v tiskane zbirke (naj se tudi pripovedujejo) legend, v katerih se kažejo svetniki nekoliko smešni, kakor n. pr. sv. Peter, stran 40.

Gledé na jezik smemo knjižico hvaliti. Ni pa treba pisati: „nji ni ničesar pretežkega, ničesar skritega“, marveč: „nič pret., nič skr.“ Učiteljem in vzgojnikom priporočamo knjižico.

Razne stvari.

Naše slike.

Lepe „Spomine“ na Jožefa Cimpermana smo hoteli poživiti s sliko pokojnega pesnika, četudi smo objavili njegovo sliko nova in od one različna, vidi na prvi pogled vsakdo. Ob tej priliki omenjamo, da je bil pokojnik našemu listu jako prijazen in želel pri njem sodelovati. Prezgodnja smrt je to namero preprečila. A vzgojil nam je poleg drugih dva pesnika, ki sta med stebri našemu listu. Bodi mu mil spomin! — „Kananejska žena.“ Da bodo vsi bralci lože umevali to lepo sliko, naj jim opišemo svetopisemski dogodek z besedami Lesarjevih „Zgodb“: „Ker so Judje Jezusa zalezovali, zato ni šel to leto v Jeruzalem k velikonočnim praznikom, ampak je hodil po Galileji. Povsodi ga je velika množica spremljala, in s seboj vodila slepe, gluhe, mutaste, hrome, gobave in veliko drugih bolnikov. K njegovim nogam so jih polagali, in Jezus je vse ozdravil. Nekoč je prišel do Tira in Sidona, kjer so prebivali neverni mlajši nekdanjih Kananejcev. Kar žena iz tistih krajev za Jezusom priteče in vpije, rekoč: „Gospod, Sin Davidov, usmili se me! Moja hči veliko trpi od hudiča.“ Jezus ji kar besede ne odgovori. Ker pa nejenja klicati, učenci k Jezusu stopijo ter ga za njo prosijo. Jezus jim odgovori: „Jaz sem poslan le k izgubljenim ovcam hiše Izraelove.“ Ali žena pride, pade mu k nogam, moli ga in reče: „Gospod, pomagaj mi!“ Jezus pa hoče njeno vero še bolj poskusiti in utrditi. Torej ji odgovori: „Pusti, naj se otroci prej nasitijo. Ni prav, jemati otrokom kruha in ga psom metati.“ Žena mu odgovori: „Kaj pa da, Gospod! ali psički dobivajo vsaj drobtinice, ki padajo z mize njih gospodov.“ Tedaj ji Jezus odgovori, rekoč: „O žena, velika je tvoja vera! Zgodi se ti, kakor želiš.“ In ozdravljena je bila njena hči tisto uro.“ Slikal je to sliko francoski slikar Germain-Jean Drouais, rojen leta 1763., čegar oče in stari oče sta bila tudi slikarja. Bil je jako nadarjen in došel zgodaj do umetniške dovršenosti. Za kraljevo akademijo je naslikal leta 1783. našo sliko, ki je dobila s soglasnim odobranjem sodnikov darilo. Sliko so občudovali vsi zvedenci in obetali umetniku sijajno bodočnost. L. 1784. je šel v Rim in se takoj oklenil

starih umetnikov in Rafaela. Slikal je tudi še: „Ranjenega gladijatorja“ in „Márija“ —, a zaradi prevelikega napora ga je pograbila mrzlica, starega štiriindvajset let. Izvirnik naše slike (v Parizu) je visok 1 m 13 cm, širok 1 m in 46 cm. — „Sveti Jožef, rednik Jezusov.“ (Str. 177.) Ljubeznivo sliko je naslikal naš kranjski umetnik, znani Leopold Leyer. Misel te slike je tako očitna in lepa, da je ni treba razlagati. (Posnetek slike smo dobili po dobroti gospoda M. Jereba, župnika v Zaspah, kjer je izvirnik.)

Japonci in Kitajci. Ker poročajo novičarski listi natanko in pogosto, kako se bojujejo Japonci in Kitajci, mlatili bi pač mi prazno slamo, ko bi popisovali boje na vshodnem obrežju velike Azije. Prav tako tudi nečemo ugibati, kdo bo zmagal. Vendar bi se nam morda štel v zlo, ko bi se prav nič ne spominjali teh dveh jutrovske držav. Za danes podajemo dve sliki: 1. kos kitajskega zidu, 2. južna vrata glavnega korejskega mesta Seula. — „Kitajski zid“ je prišel v pregovor. Skoro pred 2000 leti so sezidali Kitajci na severni strani svoje države 2275 km dolg zid čez gore in doline. Dva zida gresta vspored, vmes pa je nasuta prst in kamenje. Visok je 8 m in širok je 4 m. Večinoma je iz opeke. Na vsakih 200 m je postavljen stolp. — Med Kitajci in Japonci je boj zaradi polotoka Koreje, na katerem je glavno mesto Seul z 250.000 prebivalci. Mesto ima 5 m visoko zidovje in osem vrat. Južna vrata in sicer od znotraj nam kaže naša slika na str. 191. Kakor se vidi, je zidava kitajska. Nad vrati je bivališče za čuvaje, ob straneh so pa male kolibe raznih prodajalcev.

Za gospodinje. Razkave roke umivaj s citronovim sokom. — Z gorkim mlekom in vodo očistiš oljnate prte brez mila. — Vroč lopar drži zraven predalnika, mize itd., in izginile bodo bele lise iz nje. — Pest sená z vodo vzame novo pobarvani posodi duh. — Črnilo odpraviš s terpentinom iz žide in volne. — Zmes čebelnega medu in soli uglađi stare likalnice. — Ribe lože otrebiš luskin, če si jih prej vtaknila v gorko vodo. — Trdo meso se prav tako dobro skuha kakor mehko, če si v vodo prilila jesiha. — Ako hočeš, da se jajca hitro penijo (da naredé sneg), osóli jih toliko, kolikor gre soli na konec noža.